

СТАНОВИЩЕ

По конкурс за заемане на академичната длъжност професор в ИФ на СУ,
шифър 05.03.06 (история на България)

За научните и преподавателските качества на доц. д-р Евгения Калинова,
единствен кандидат в конкурса

Доц. д-р Евгения Калинова се представя за участие в конкурса за академичната длъжност професор с впечатляващо количество (и качество) научни изследвания – общо около 70 след хабилитацията ѝ за доцент.

Възползвайки се от вече натрупания опит в рамките на новоприетия закон, няма да правя от становището си нещо като поредната рецензия на трудовете ѝ – убеден съм, че колегите-рецензенти са отразили достатъчно детайлно постиженията ѝ на изследовател на съвременната българска история.

Все пак не мога да не отбележа много високата научна стойност на последната ѝ монография – „Българската култура и политическият императив 1944 – 1989”, София, изд. Парадигма, 2011.

Не съм тесен специалист по тематиката, но, уви, възрастта ми ме прави съвременник на голяма част от изследваните проблеми. От друга страна, доколкото през въпросния период българската култура беше принудена (за съжаление) да се съобразява с (или по-скоро да се подчинява на) външни фактори, това я превръща и в неразривна част от общите за годините на студената война закономерности.

Доц. д-р Калинова е успяла да обхване всички „български проекции” на тези общи закономерности през този почти половин век. И ако някога ние в СУ закачливо определяхме „Панорамата на българската литература” на акад. Панталей Зарев като „пънчорама”, то сега имам пълното и съвсем сериозно основание да определя монографията на доц. Калинова като „Женирама” на българската култура през 1944 – 1989 година.

От тази гледна точка монографията убедително изпълнява функциите на хабилитационен труд за академичната длъжност професор. И това е първият ми много силен аргумент да апелирам към другите членове на научното жури да призоват почитаемия ФС на ИФ да присъди на доц. д-р Калинова тази академична длъжност.

Вторият е в останалите ѝ научни изследвания, но отново казвам, че не желая да повтарям в становището си рецензиите на високо компетентните ми колеги.

Третият ми аргумент е свързан с преподавателската дейност на доц. д-р Калинова. От години тя води основния курс лекции по Съвременна история на България за студентите от IV курс, което вече само по себе си е признание за достигнатата висока квалификация. Успоредно с това води и задължителни спецкурсове в бакалавърската и магистърската степени на факултета.

Няма да скрия и не само удоволствието, но и гордостта си от факта, че доц. д-р Калинова е част от екипа от нашия факултет (в него са и доц. д-р Баева, доц. д-р Калчева, доц. д-р Колев, доц. д-р Ташева и наша скромност), който внася съществен принос в обучението на студентите от специалност „Международни отношения” на ЮФ на СУ. Както и другото удоволствие – че са я оценили с поканата да чете лекции по съвременна българска история в Националната художествена академия.

Всъщност дори и само това вече е достатъчно, за да получи един дългогодишен университетски преподавател напълно заслужено академичната длъжност професор? А ако добавя и активното й присъствие в с доклади в 44 научни конференции и в 15 научни проекта, както и ръководството й на 7 докторанти, а също и участието в съставителство на документални сборници, в учебници за средните училища и т.н., наистина не ми остава нищо друго, отколкото отново да апелирам научното жури единодушно да предложи на почитаемия ФС на ИФ да псидъси на доц. д-р Евгения Калинова академичната длъжност професор.

Проф. дин Драгомир Драганов

София, 20.08.2011 г.